

Kuş Gibi Göçüp Gittin

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 20 Ocak 2021

Bir yanılığın ihbar etmenin vaktidir, hafız ve düşlerimin çengele takılı olduğunu fark etmenin de.

Bir düş isem eğer ama düşmemeli iken yoksa avuçlarımdaki yarığın ve diz(e)lerimin kanını kim durdurur?

Sessizliğe büründüğüm ömrün bu demlerinde kim tutar ellerinden şiirimin ve şiirlerle diktiğim bunca keşiğin ve desenin izini kim sürer?

Bağrım açık değil ama ağrıma gidiyor alayları gülüşleri mevsimin hep ellerim de yüreğim de ve alnım asla kirlili değil ama zaman zaman ağıtlar yakıyorum ve küllerimden doğuyorum elbet kül izleri her yerimde ve ben sadık bir kul olmanın bilinci ile sırt üstü yatmıyorum ve uyanıkken bile eşlik eden düşlere yanıt veriyorum.

Keyfimdende yazmıyor ve yaşamıyorum ama yazdığım her cümle ve sevdiğim her insan bana inanılmaz keyif veriyor, hafız.

Buluştuk yine seninle, gecenin sefil teninde ama bir eksikimiz var, hafız: daha bir gün bile geçmedi üzerinden çok sevdiğim yaşlı komşumu toprağa vereli hem de ailesinden kalan son bireydi o.

Hayatın g/izini sürüyorum hafız ve hatalarımdan ders alıp sözüm ona büyüyorum ama hala küçücüğüm, hafız: ben nasıl büyürüm ve nasıl büyütürüm kendimi?

Allah yukarıda ve hem büyükten büyük Mevla'm.

Kadir de bildim kıymette.

Kala kaldığım bir başıma esefle sürüklendiğim rüzgâra da tek veryansın etmeden elbet yine bana eşlik eden sadece O ve mezar ıssızlığında bir gecenin koynunda rahmet okuyorum ölülerime.

Canım amcam, canım büyüğüm, sen de gittin ya ve şimdi kimse kalmadı eskilerden ama eskimeyecek bir aşkla ve güzellikle ve hoşlukla ben neler öğrendim sizlerden.

An itibari ile sen dinle, hafız bense rahmetli ile son kez konuşayım.

Titrek elleri, bacakları ve elinde Pazar arabası...

Dün gibi gün gibi aslında hiç ölmemiş gibi.

Maviden ince montu ve kasketi ve işte bir yitim daha yaşadım sensiz.

Toplam dört kardeş idiniz ve en son ablandı giden canım amcam ve ben şimdi adını telaffuz etsem biliyorum ki etik olmayacak ama tüm kuşlar duyuyor sesini ve biliyorum ki kulağına fısıldayacaklar sana duyduğum özlemi.

Onların elinde büyüdük: ben ve kardeşim hem de gayri Müslim bir aile ama bizim geleneklerimize, dinimize nasıl da saygılı.

Onların Paskalyası bizim ise milli ve dini bayramlarımız asla ayırımız gayrimiz yoktu hem olamazdı da ve ben işte sevgiyi onlardan öğrendim ailemden sonra. Okul dönüşü koşa koşa gittiğim eşsiz güzellikte bir aile.

Öğütleri, övünçleri ve nice öğreti çünkü biz bizler insanlığımızı ve komşuluğumuzu paylaştık ve yaşadık ve ben herkesi onlar gibi bildim, senin gibi bildim güzel yürekli amcam.

Bir gün bile aklımdan geçmedi aynı dinden olmadığımız çünkü biz birbirimize ve inançlarımıza saygılı ve sadıktık.

Rengim siyah bu gün. A, siyah, dedim de: ne zaman cenazeleri olsa hep siyah giyinirlerdi çünkü bu, onların inancı ve geleneği idi.

Sözcüklerimde kasvet var ama dağılmalı bu kasvet nihayetinde dört kardeş de cennette buluştu buluşacak da elbet Allah'ın izniyle ama onların cehenneme gitme ihtimali yok çünkü kötülük bilmeyen, gıybet yapmayan o denli güzel yüreklerdi ki.

Günlerdir hasta olduğumu biliyordum, amcam ama atlatırsın diye ümit ettim ama yorgun ve yaşlı bedenim kaldıramadı işte hayatın ve zulmün yükünü.

Sessizdin ve güler yüzlü.

Çok da sevgi dolu bir kalbin vardı hem de ezelden ve sevdiceğine kavuşamadığın için de hayatın uzun bir diliminde sessizce yaşar ve acı çekerken.

Kuşların da göçtü, amcam. Ne de olsa dillere destandı kuş sevgin ve evinde odanda beslediğin ne çok kuş.

Annem dedi de bu gün:

“Kuş gibi gitti canım komşumuz.”

Kuşlar özgürdür ama sen özgür değildin belki de bu yüzden seni daha da çok sevdim.

Keşke elimden bir şey gelseydi ki ne zaman geldi ki?

Sevmekten ve dua etmekten başka yapabileceğim hiçbir şey de yok şu ahir zamanda.

Kaç gündür hava nasıl da soğuk hem kar da kapıyı az çok almışken ve ben bu gece çok üşüyorum ve senin nasıl üşüdüğünü düşünmek bile soğuğu ve acıyı daha fazla hissetmeme sebep oluyor.

Kuşlar hep üşümez mi hem üstelik camın içinde çırpınan minicik kuşlar bize bakıp bizler de onları besledikçe mutlu olmaz mı?

Ablan öleli az zaman oldu biliyorum ama sen daha bir çöktün ve mecalsiz bedenle tüm apartmana dağıttığın helva.

Şimdi kim yapacak senin helvanı çünkü sizden geriye kimse kalmadı.

Kuşum benim, güzel yürekli komşum, manevi amcam.

Sen de göçtün ya: daha ne diyeyim?

Hem ben herkesi her komşumu hatta her insanı hep sizler gibi bilip de içimi sırrımı açmışken başıma gelmeyen kalmamış olsa da asla vazgeçmedim inanmaktan insanlara ve vazgeçmeyeceğim de.

Acı olan ne, biliyor musun?

Cenaze çıkmış bir ev geride kalmış duvarlar bile ağlar ve ağıt yakarken, sağdan soldan gelen sonuna kadar açılmış o müziğin sesi beni ve de seni daha da çok üşütürken aklım da almıyor insanların nasıl bu kadar zalim ve duyarsız olduğunu.

Kanatların üşümesin en azından ve gittiğin yerde kime rastlarsan benden selam söyle.

Aynı dinden olmamız önemsiz ve ben bildiğim tüm duaları sana okuyacağım ve seni ve o güzel aileni rahmetle anacağım.

Kuşlar özgürdür, değil mi?

Umarım bu dünyada çektiğin tüm sıkıntılar geride kalır ve tüm sevdiklerinle kuş misali uçarsın cennette ve ne zaman bir kuşa rast gelsem bil ki seni hatırlayacağım tıpkı annemin dediği gibi:

“Kuş gibi gittin göçtün hem de zamansız.”

İyi de ben şimdi kimleri seveceğim senin ve rahmetli ablaların gibi?

Elbet sizi hep sevip de saklayacağım yüreğimde ve dualarımda.

İnsan gibi insandınız ve nasıl asil yürekli.

Mekânın cennet olsun, kuşum.